

திருப்பராயத்துறை

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண தபோவனத்தின் தலைவர்

ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தா

அவர்கள்

இராசிபுரம் சிவானந்தா பிரார்த்தனை
மண்டபத்தில் 17-4-1973-ல்
நிகழ்த்திய உபன்யாசம்.

இருபது ஆண்டு நிறைவு ஞாபகார்த்தமான
சிறப்பு வெளியீடு. மே 1993.

வெளியிடுவோர் :

தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம்

சிவானந்தா ஆஸ்ரமம்

இராசிபுரம் : சேலம் ஜில்லா.

ACC. NO. 28308

“ஓம்”

திருப்பராய்த்துறை ஸ்ரீராமகிருஷ்ண

தபோவனத்தின் தலைவர்

ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தா

அவர்கள்

இராசிபுரம் சிவானந்தா

பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் 17-4-1973ல்

நிகழ்த்திய உபன்யாசம்.

அன்பர்களே! தாய்மார்களே! வாழ்க்கையின் தத்துவம் ஒன்றை கிருஷ்ணபரமாத்மா கீதையின் மூலமாக இங்ஙனம் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

“ஸஹயக்ருா. ப்ரஜா. ஸ்ருஷ்ட்வா

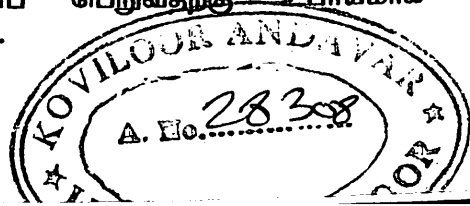
புரோவாச ப்ரஜாபதி.

அனேன ப்ரஸ விஷ்யத்வ மேஷுவோ

ஸ்ஸ்தவிஷ்ட காமதூக்”

பிரஜாபதியானவர் பிரஜைகளை எல்லாம் சிருஷ்டி பண்ணியபோது பிரஜைகளோடு சேர்த்தே ‘யக்ரும்’ என்ற பெரிய வாழ்க்கைக் கோட்பாட்டையும் வைத்தார்.

மக்களாகிய நீங்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு யக்ருத்தைக் கடைப் பிடிப்பது ஒன்றே உற்ற உபாயமாகிறது. நீங்கள் விரும்பியவற்றை யெல்லாம் வகுத்தளிக்க வல்ல காமதேனுவாக இந்த யக்ரும் இருக்கிறது. வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஒரு பெரிய கோட்பாடு. காமதேனுவைப்பற்றிப் புராணம் பகருகிறது. கற்பக விருகடி, காமதேனு என்று பகருமிடத்து நாம் விரும்பியவற்றை எல்லாம் தாராளமாக எடுத்து வழங்குவது காமதேனு. விரும்பிய யாவையும் விரும்பியவாறு அடையப் பெறுவதற்கு உபாயமாக இருப்பது கற்பக விருகடி.

நம்முடைய சாதாரண வாழ்க்கையில் தென்னை மரத்தை கற்பக விருகடிம் என்றும், பசுவைக் காமதேனு என்றும் பகருகின்றார்கள். அது பொருத்தமானது. கற்பக விருகடிமாகிய தென்னைமரம் என்ன செய்கிறது? நமக்குப் பயன்படாத சாக்கடை நீர் போன்றவைகளை அதற்கு நாம் தருகிறோம். அதை ஏற்றுக் கொண்டு மரத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் நமக்குப் பயன்படக் கூடியதாகத் திருத்தி அமைத்து அது நமக்குத் திருப்பித் தருகிறது. பருகுவதற்கு நீர், உண்பதற்கு உணவு, வீடு கட்டுவதற்கு மரம், வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்தையும் தரக்கூடியதாக அது அமைந்திருக்கிறது. அந்த அளவில் அது கற்பக விருகடிமாகவே இருக்கிறது.

நாம் வளர்த்து வருகின்ற பசுவிற்கு நாம் தருகிற உணவு சாமான்யமானது. காய்கறிகளை நறுக்குகிற போது நமக்குப் பயன்படாததை எடுத்து அதற்குப் போடுகிறோம். நெல் பயிர் செய்தான பிறகு நெல்மணி தானியத்தை நாம் எடுத்துக் கொள்கிறோம். வைக்கோலைப் பசுவிற்குப் போடுகிறோம். நல்லதை நாம் எடுத்துக் கொள்கிறோம். பசு என்ன செய்கிறது? நமக்குப் பயன்படாதவைகளைப் பசு வாங்கி, நமக்குப் பயன்படுபவைகளாகத் திருத்தி அமைத்து நமக்குக் கொடுக்கிறது. பால், பாலிலிருந்து உண்டாகின்ற வெண்ணெய், நெய், மோர் ஆகியவைகள் உணவுக்கு இன்றியமையாதவைகளாக இருக்கின்றன. பசுவின் சாணத்தில் நச்சுப் பூச்சிகளை எல்லாம் போக்கக்கூடிய ரசாயன சக்தி இருக்கிறது. வாசலில் அந்த நீரை எடுத்துத் தெளிக்கின்றோம். கோமயம் என்று சொல்லுகின்ற அதனுடைய மூத்திரத்திலும் பல நோய்களை நீக்கக் கூடிய அற்புதமான ரசாயன வஸ்து அமையப் பெற்றதாக இருக்கிறது. அப்படி பசவிடத்தினின்று வருகின்ற அனைத்தும் நமக்கும் பயன்படுபவைகளாக இருக்கின்றன. அத்தகைய இஷ்ட காமதேனுவாக நீங்கள் கடைப்பிடிக்கின்ற

யக்ஞம் உங்களுக்கு இருக்கிறது என்று பரமாத்மா சொல்லுகின்றார்.

தென்னைமரமும், பசுவும் நமக்கு இருக்குமானால் குறைவு இல்லா நிறைநிலையில் நாம் வாழ்க்கை வாழலாம். இது புறத்தில் நமக்குத் துணையாக வந்து அமைந்துள்ளது. அகத்தில் நமக்குப் பெருந்துணையாக அமைந்திருப்பது நாம் ஒவ்வொருவரும் கையாள வேண்டிய யக்ஞம், யாகம் அல்லது வேள்வி என்பதாம். யக்ஞம், யாகம், வேள்வி என்று சொல்கிற இடத்து பலபேர் வேள்வித் தீமூட்டி பலபேர்கள் செய்கின்ற கிரியைகள் என்று பொருள் படுத்துகிறார்கள். மூலதத்துவம் அதுவல்ல. மூலதத்துவத்தை அறிந்து கொள்ளாமையினால் தான் யாகங்கள் பல செய்வதற்கு இடையிலும் நாம் கடினத்தை அடைந்து வருகின்றோம். என்னென்னவோ யாகங்களை இக்காலத்தில் செய்கின்றார்கள். அதன் விளைவு நல்ல பலன் ஒன்றும் காண்பதில்லை. நாம் செய்வது போன்று அமெரிக்கா, பர்மா போன்ற இடங்களில் இல்லை. குறிப்பிட்ட காலத்தில், பொருத்தமாக, பருவத்தில் அங்கு மழை கொட்டுகிறது. நமக்குப் போதியவாறு மழை வருவதில்லை.

மழையைப் பற்றிய ஒரு பெரிய கோட்பாடு ஆன்றோர்கள் பகர்ந்து இருக்கிறார்கள். நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். திருக்குறளிலே கடவுள் வர்த்து, வான் சிறப்பு, நீத்தார் பெருமை வாயிலாக வள்ளுவர் ஒரு பெரிய கோட்பாட்டை விளக்குகிறார். அறத்துப்பாலை எடுத்துப் புகட்டுவதற்கு முன்பு அறத்திற்கு அறிகுறியாக 'வான்சிறப்பை' வைத்திருக்கிறார். மக்கள் அறத்தை நன்கு கடைப் பிடிப்பார்களானால் அறநெறி பிறழாது இருப்பார்களானால், பருவத்தில் நன்றாக மழை பெய்யும். மழை பெய்யாது பொய்த்து விடுமாயிதல் அதற்கு முகாமையாக இருப்பது மக்களாகிய நாம். நம்முடைய

எண்ணத்திற்கும், மழைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. அறநெறி பிறழாது நாம் வாழ்ந்து வருகின்றபொழுது, மேலான எண்ணங்களிலேயே ஈடுபட்டிருக்கின்ற பொழுது, அது அபூர்வம் என்கின்ற துட்ச்ம சக்தியாக மாறி, பருவத்தே பெய்கிற மழையாக நமக்குக் கொட்டுகின்றது. எண்ணத்தில் கீழ்த்தரமாக நாம் போய்விடுவோமானால், செயல்கள் அறநெறிக்குப் புறம்பானவைகளாக இருக்குமானால், யாக தத்துவத்திற்கு மாறாக இருக்குமானால் நம் போக்கு சரியில்லை என்று எச்சரிக்கை காட்டுகின்ற பாங்கிலே மழை முறையாகப் பெய்வது கிடையாது. மக்களுக்கு இடையில் நேர்மையான வாழ்க்கை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை இயற்கை, மழையின் மூலமாக நமக்குக் காட்டி எச்சரிக்கை செய்து வருகின்றாள் இயற்கைத்தாய். யாகத்தில் அது இடம் பெற்றிருக்கிறது.

“ஸஹயக்ருதா ப்ரஜா: ஸ்ருஷ்ட்வா புரோவாச

ப்ரஜாபதி;

**அனேன ப்ரஸ விஷ்யத்வ மேஷுவோ Sஸ்த் விஷ்ட
காமதுக்”.**

மக்களாகிய நீங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து வருவதற்கு இந்த யக்ஞம் ஒன்றே உற்ற உபாயமாக இருக்கிறது. இது பொய்யா மொழி. தக்க உதவி இயற்கையிலிருந்து வரவில்லை என்றால் யாகம் செய்யாது நாம் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தைப் புறக்கணித்திருக்கிறோம் என்கின்ற எச்சரிக்கை வந்து அமைகிறது. வாழ்வை நாம் சரியாக நடத்தவில்லை என்றால் நோய் எச்சரிக்கையாக வந்து அமைகிறது. அதே விதத்தில் இயற்கையினுடைய உதவி இல்லையென்றால் வாழ்க்கைத் தத்துவத்திலிருந்து எங்கேயோ பிசகியிருக்கிறோம். அதற்கு முன் எச்சரிக்கை வந்து அமைகிறது.

யக்ஞம் என்பதின் பொருள் என்ன? கற்பக விருக்ஷமாக இருக்கின்ற தென்னை மரமும், காமதேனுவாக இருக்கின்ற பசுவும் அவைகளுடைய வாழ்க்கையின் மூலமாக யக்ஞத்தினுடைய கோட்பாட்டை விளக்கி வருகின்றன. இது இயற்கைத் தாயின் கருணை என்று சொல்ல வேண்டும். யக்ஞத்திற்கு விளக்கம் என்ன? ஏற்றுக் கொள்வது சாமான்யமானதாக, சிறியதாக இருக்க வேண்டும். நீ எடுத்து வழங்குவது பெரியதாக இருக்க வேண்டும். தென்னைமரம் அதைச் செய்து வருகிறது. நாம் வளர்த்து வருகிற பசு அதைச் செய்து வருகிறது. மக்களாகப் பிறந்திருக்கின்ற நம்மிடத்து இருக்கவேண்டிய சிறப்பு என்ன? சமுதாயத்தை நாம் எப்படிப் பயன்படுத்துகிறோம்? சமுதாயத்திற்கு நாம் எப்படிப் பயன்படுகின்றோம்? இந்த இரண்டு பகுதிகளையும் ஒவ்வொரு தனி மனிதன் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். சமுதாயத்தை நாம் எப்படிப் பயன்படுத்துகிறோம். சமுதாயத்திற்கு நாம் எப்படிப் பயன்பட்டு வருகிறோம். இந்த இரண்டு பகுதிகளையும் ஆராய்ச்சி பண்ண வேண்டும்.

நம்முடைய சொந்த நலனுக்காக சமுதாயத்தை வேண்டியவாறு பயன்படுத்துகின்றோம். சமுதாயத்திற்கு நாம் நன்கு பயன்படுவதில்லை. அப்படி வாழ்கிறவர்கள் யக்ஞத்தினின்று பிச்சியவர்கள் ஆகிறார்கள். அத்தகைய வர்களைத் திருடர்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். இது கிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய கோட்பாடு. பூலோக வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருப்பது என்ன? பூலோகத்தில் வாழ்ந்திருக்கின்ற மக்கள் எல்லோரும் யக்ஞத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்வார்களானால் சகல ஸௌபாக்கியங்களையும் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் பெறலாம். பரமனை அடைவதற்கும் அதுவே உற்ற உபாயமாக இருக்கிறது.

நம்முடைய ஜீவிதத்தை நாம் சரியாக அளந்து ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டும். நாம் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வருகின்றோமா? ஆன்றோர்கள் வகுத்து வைத்திருக்கின்ற அறநெறியில் நெறி பிறழாது வாழ்ந்து வருகின்றோமா? யக்ஞ மயமாக, வேள்வி மயமாக நம்முடைய வாழ்க்கையை நாம் நடத்தி வருகின்றோமா? இந்தக் கேள்வியை ஒவ்வொருவரும் தமக்குத் தாமே கேட்க வேண்டும். தம்முடைய நெஞ்சத்தினின்றே அதற்கு விடை வரவேண்டும். பிறரிடமிருந்து கேட்டு அது அறிந்து கொள்வதல்ல.

தம்மைத் தாமே கேட்டுத் தாம் ஒவ்வொருவரும் தங்களிடத்திலிருந்து விடை பெற வேண்டும். நமக்கு இது எளிதில் விளங்குகிற பாங்கில் இராமகிருஷ்ணர் பகர்ந்திருக்கின்றார். “பற்றுடையவனாக மனிதன் இருக்கிறான். பற்றை அறவே அவன் களைந்துவிட முடியாது. பற்று இருப்பதில் தோஷமில்லை. ஆனால் உலகப்பற்றைவிட சற்று அதிகமாக தெய்வப்பற்று இருக்க வேண்டும்”. நூறு மடங்கு பற்றுதலில் தெய்வப்பற்று 50 உலகப்பற்று 50 ஆக இருக்குமானால் அதற்கு ஆமோதிப்பு உண்டு. மனிதன் ஒருவனுக்கு உலகப்பற்று 100க்கு 100 இருக்கிறது. தெய்வப்பற்றே கிடையாது. அவன் அரக்கத்தன்மை வாய்ந்தவனாகிறான். அத்தகையவன் உலகிற்கு ஒரு நாளும் பயன்பட மாட்டான். உலகை அவன் தன் காரியத்துக்குப் பயன்படுத்துவான். தெய்வப்பற்று அதிகரித்துக்கொண்டு வரவர, சுயநலம் அவனிடத்தில் குறைகிறது. பரநலம் அதிகரித்து வருகிறது. அவன் வாழ்கின்ற வாழ்க்கை, தனக்குப் பயன்படுவதை விட மற்றவர்களுக்கு அதிகம் பயன்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் வாழ்கிறான். வாழ்க்கையில் அதை நடைமுறையாகக் கொண்டு வருகிறான். இப்படி வாழ்ந்துவருகிற மனிதன் ஒரு படித்தரத்தில் தன்னுடைய ஜீவிதத்தை

எடைபோட்டுப் பார்க்கவேண்டும். உலகப்பற்று 50 தெய்வப்பற்று 50 அப்படி சமமாகப் பிரித்தால் மட்டும்போதாது. நன்மகன் ஒருவனிடத்து தெய்வப்பற்று 51 உலகப்பற்று 49 வரை வரலாம். உலகப்பற்றை இன்னும் குறைத்துக் கொண்டு வரவர உலக காரியங்களும் நன்கு நிகழ்கின்றன. பரத்தை நோக்கிப் போகின்ற பெரு வாழ்வும் அதிகரிக்கிறது. உலகுக்கு அவன் நன்கு பயன்படுபவன் ஆகின்றான். யாகம், பற்றுதல் இவைகளை ஒன்றோடு ஒன்று இணைத்துப் பார்க்குமிடத்து தனக்கென்றே வாழ்பவன் அசுரகுணம் படைத்தவன். உலகப்பற்று படைத்தவனுக்கும் யாகத்துக்கும் வெகு தூரம். தெய்வப் பற்று உடையவன் உலகுக்குப் பயன்படுகின்றான். தனக்கும் பயன்படுகின்றான். அவன் நன்மகனாகத் திருந்தி அமைந்து வருகின்றான். தனக்குப் பயன்படுவதைவிட உலகுக்கு அதிகம் பயன்படுகின்றான். யார் இப்படி செய்கின்றார்கள் என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் பெரும்பாலும் கடவுள் பற்று வைத்து இருக்கின்றவர்களுக்கு மட்டும்தான் அது சாத்தியமாகிறது.

ஆகையினால் நல்வாழ்வுக்கு மூலகாரணமாய் இருக்கின்ற பற்றுதலை பற்றிப் பரமஹம்சர் பகருவது “பற்றுதல் மயமாக இருக்கின்ற மானுடா ! உலகப் பற்றைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைத்துவா. தெய்வப்பற்றைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வளர்த்துவா”. தெய்வப்பற்று ஓங்கி வரவர தெய்வப்பற்றின் விளைவாக அந்த மனிதன் தனக்கென வாழ்தல் என்பதை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு தெய்வத்துக்கும், தெய்வத்தினுடைய சிருஷ்டியாகிய உலக மக்களுடைய நன்மைக்காகவே வாழ்கின்றான். அப்பொழுது அவன் யக்ஞ மூர்த்தி ஆகின்றான். அவன் யாகம் செய்தவன் ஆகின்றான். அத்தகையவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகரிக்கின்ற பொழுதுதான் சமுதாயம் மேல்நிலைக்கு வருகிறது.

நல்லோருடைய எண்ணிக்கை குறையுமானால், சுயநலம் படைத்தவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகரிக்குமானால் சமுதாயத்தில் கேடுகளை ஏராளமாகக் காண்போம். சரீரத்தில் கேடு ஏற்பட்டால் நோய் வந்து எச்சரிக்கை பண்ணுவது போன்று நம்முடைய வாழ்வு பாராட்டத்தக்கப் பெருவாழ்வாக இல்லாது எங்கேயோ சிறு நெறியில் சென்றுகொண்டு இருக்குமானால், மழை பெய்யாது பொய்த்து இயற்கைத்தாய் எச்சரிக்கை ஊட்டுகிறாள். ஆகையினால்தான் மழைக்கும் யக்ஞத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. மழைக்கும் அறநெறிக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு.

அறத்துப்பாலைச் சொல்ல வருகிற வள்ளுவர் அறம் உலகில் சரியாக இருக்கிறதா என்பதை மழையினின்று அறிந்து கொள்ளலாம்; மக்கள் சரியான மனப்பான்மை படைத்து, சரியான வாழ்க்கை வாழ்ந்து வருகிறார்களா என்பதைப் பருவமழையினின்று நாம் அறிந்துகொள்ளலாம். மோட்டார் வண்டி என்ன வேகத்தில் ஓடுகிறதென்பதை ஸ்பீடா மீட்டர் காட்டுவதுபோன்று, சரீரத்தில் வெப்பம் எவ்வளவு இருக்கின்றது என்பதை உஷ்ணமானி காட்டுவதைப் போன்று, மின்சக்தியை நாம் எவ்வளவு உபயோகப்படுத்தி உள்ளோம் என்பதை எலெக்ட்ரிக் மீட்டர் காட்டுவது போன்று, நாம் எத்தகைய வாழ்வு வாழ்கின்றோம் என்பதை இயற்கைத்தாய் நமக்கு அள்ளித்தருகின்ற மழையின் மூலமாக விளக்கிக் காட்டுகின்றாள். ஆகையினால் அறத்துப்பாலைச் சொல்ல வருகின்ற பொழுது அதற்கு முன் அறிகுறியாக 'வான்சிறப்பை' வள்ளுவர் வகுத்து வைத்தார்.

யாகம் இந்த நிலவுலகில் மிக ஒழுங்காக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற பொழுது மழையும் கிரமமாகப் பெய்து வருகின்றது என்பதை

கிருஷ்ணபரமாத்மாவும் சொல்லியிருக்கின்றார். யாகம் என்பதற்குப் பொருள் தீமூட்டி, ஏதோ வேள்விச் சடங்குகள், கிரியைகள் செய்வது அல்ல. நாம் வாழ்ந்து வருகின்ற வாழ்க்கை அலாதியாக நம்முடைய நன்மைக்காக அமைந்தது. விலங்குகள் தங்களுக்காகவென்றே வாழ்ந்து வருகின்றன. சிற்றுவயிர்கள் தங்களுக்காகவென்றே வாழ்ந்து வருகின்றன. அறிவு படைத்திருக்கின்ற மனிதன் அங்ஙனம் தனக்காகவென்று வாழலாகாது. சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கமாகத்தான் இருப்பதாக உணரவேண்டும். சமுதாயத்தை தன்னுடைய சுயநலத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்கு மாறாகத் தன்னுடைய ஜீவிதம் மேலும் மேலும் சமுதாயத்திற்குப் பயன்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை வளர்த்து வந்து, அந்த எண்ணம் செயலாக அவனிடத்துப் பரிணமிக்குமானால் அவன் யாகம் செய்தவன் ஆகின்றான். அவன் யக்ஞ மூர்த்தி ஆகின்றான். அத்தகைய நல்லார் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கின்ற பொழுதுதான் சமுதாய வாழ்க்கை சீரும் சிறப்புடன் நிகழ்ந்து வருகிறது. அதனால் ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுடைய நெஞ்சை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

பிறவிகளில் அரிதிலும் அரிதாக இருக்கிற பிறவி மானுடப்பிறவி. எண்ணரிய பிறவிகளில் மானுடப் பிறவிதான் யாதினும் அரிதினும் அரிதுகாண். ஏன் என்று கேட்டால் மானுடப் பிறவியின் வாயிலாகத்தான் நாம் தெய்வத்தை எட்ட முடியும். தெய்வீகத்தை வளர்க்க முடியும். இதன் மூலமாகத்தான் சமுதாயத்துக்கு நாம் அரிய பெரிய நலன்களை பணிவிடை போன்று, தேவாராதனை போன்று செய்ய முடியும். அது மானுட வாழ்க்கையின் தனிச்சிறப்பு ஆகிறது.

நல்லார் உலகத்தில் தோன்றி வந்திருக்கின்ற பொழுது, பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை எப்படித் துவக்குவது

என்கின்ற கேள்வி வருகின்ற இடத்து, தான் எவ்வளவு தூரம் சமுதாயத்தின் தொண்டனாக இருக்கிறான், தான் எவ்வளவு தூரம் புரிகின்ற செயலின் மூலமாக, தொழிலின் மூலமாக, உத்தியோகத்தின் மூலமாக, சமுதாயத்திற்குத் தான் நன்கு பயன்படுகின்றான் என்பதை, ஒவ்வொரு மனிதனும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அவரவர் புரிகிற தொழில் மூலமாகவே நாம் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படலாம். சமுதாயத்தில் பயன்படுதல் என்பது தொழிலை ஒருபுறம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, அலாதிமாக அதற்காக வென்றே முயற்சி எடுத்துப் பாடுபடுதல் என்பது அல்ல. வெவ்வேறு உத்தியோகங்களிலே, வெவ்வேறு தொழில்களிலே வாழ்க்கையை நாம் நடாத்தி வருகிறோம். அத்தகைய தொழில்களைச் செய்தே ஆகவேண்டும். செய்கின்ற முறை எத்தகையது என்று ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து அந்தத் தொழிலின் மூலமாக நாம் அடைகின்ற நலனைவிட மற்றவர்களுக்கு அதிக நலனாகச் செய்யமுடியும். அப்பொழுது நாம் ய்க்கு மூர்த்தி ஆகின்றோம்.

சான்று ஒன்று. வாணிகம் செய்பவருக்கு வாணிகம் பிறர் தமர் போல் கருதிச் செய்யின். யாருக்கு வியாபாரம் நன்கு விருத்தி ஆகிறது? பிறரிடத்து இருந்து நாம் வாங்கிக்கொண்ட விலைக்கு ஏற்ற பொருளை நாம் தந்திருக்கின்றோமா என்று தன்னைத்தான் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். பிறர் தமர்போல் கருதிச் செய்யின் செல்வம் தன்னுடையதாக இருந்தால் அந்தப் பணம் கொடுத்ததற்கு ஏற்ற அளவு நல்லபொருள் கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் பணத்தைச் செலவு செய்கின்றான். விற்கின்றவன் என்ன செய்ய வேண்டும்? நாம் வாங்கிக்கொண்ட பணத்துக்கு ஏற்ற அளவு பொருளைக் கொடுத்திருக்கின்றோமா? என்று தன்னை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். வாங்கிக்கொண்ட பணத்துக்கு ஏற்ற பொருளைத் தருவானாகில் அது சமுதாய

சேவை ஆகிறது; அது யக்ஞமாகிறது. தனக்கு உரிய நியாயமான ஊதியத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். மனிதனை ஏமாற்றுதல் என்ற எண்ணம் இருக்கக்கூடாது. அதிக விலையை வாங்கிக்கொண்டு மட்டமான பொருளைத் தருதல் என்ற எண்ணம் வருகின்றபொழுது, அந்த எண்ணத்தினால் இவன் கீழே போகிறான். முறை தவறிப் பொருளைச் சம்பாதிக்கிற பொழுது செயலில் கீழ்ப்பட்டவன் ஆகின்றான். அப்படிச் சம்பாதித்த செல்வத்தை வைத்து அவன் அனுபவிக்க முடியாது.

வாழ்க்கையை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கலாம். பரமஹம்சர் இதைப் பகருகின்றார். “பாபத்தையும் பாதரசத்தையும் மனிதன் ஜீரணம் பண்ண முடியாது.” பாதரசம் பொல்லாதது. வயிற்றில் ஒரு சிறிது போனால் உள்ளே உள்ள உறுப்புகளை எல்லாம் பாழ்படுத்திவிட்டுக் கீழே வந்துவிடும். அவ்வளவு கனமானது, ஆபத்தானது. பாபத்தையும், பாதரசத்தையும் ஜீரணம் பண்ண முடியாது. பாபம் என்பது பிறருக்குக் கேட்டை உண்டுபண்ணி அதன் மூலமாக நலம் வரவேண்டும் என்ற, உள்ளத்தோடு செய்கின்ற செயல் பாபச் செயல் ஆகிறது. தான் அடைகின்ற நலனைவிடப் பிறர்க்கு அதிக நலனைத் தரவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தோடு செய்கிற பொழுது, அந்தச் சீரிய மனப்பான்மை வருகிறபொழுது அதற்கேற்ற சத்திருத்தியங்களை, நல்ல செயல்களை செய்கின்ற பொழுது அது புண்ணிய கர்மம் ஆகிறது. யக்ஞ மூர்த்தியாக இருக்கிறவன் தன்னுடைய தொழிலின் மூலமாக, உத்தியோகத்தின் மூலமாக பிறர்க்கு நன்கு பயன் படுகிறான். சம்பளம் ஏற்றுக் கொள்கின்றான். தான் ஏற்றுக் கொண்ட சம்பளத்திற்கு மேல் அதிகம் உழைத்தால் அவன் நல்ல தொண்டன், நல்ல யக்ஞமூர்த்தி. வாழ்க்கையை அவன் நன்கு பயன்படுத்துகிறான்.

நம் நாட்டிற்கும், மற்றொரு நாட்டிற்கும் இரண்டொரு நிகழ்ச்சி. மகாத்மா காந்தி வட்டமேஜை மகாநாட்டிற்கு லண்டன் போயிருந்த பொழுது அரசாங்க விருந்தினராக அரசாங்க மாளிகையில் தங்கவில்லை. அங்கு சாமான்யமாக பொதுமக்கள் வாழும் நடுத்தரமான மக்களுக்கிடையில் ஓர் அன்பருடைய வீட்டில் தங்கியிருந்தார். அம்மக்களுக்கு இடையில் அவர் சில வாரத்தில் நெருங்கிய நண்பராகி விட்டார். காந்தி மகான் மீது பற்றுதல் கொண்ட இந்தியர் ஒருவர் அந்த வீட்டைப் பார்க்கச் சென்றார். விலாசம் வாங்கிக்கொண்டு போனார். West endல் (மேற்குப் பகுதியில்) உள்ள ஒரு போலிஸ் கான்ஸ்டேபிளைப் பார்த்து, 'அந்த இடத்திற்குப் போக வேண்டும்', என்றார். "இத்தனா நெம்பர் பஸ்ஸில் ஏறி, இன்ன இடத்தில் டிக்கட் வாங்கி, கண்டக்டரிடம் சொல். இறக்கி விடுவார்" என்றார். அதன் பிரகாரம் அந்த பஸ்ஸில் போனார். குறிப்பிட்ட இடத்தில் இறக்கிவிட்டான். அங்குள்ள கான்ஸ்டேபிளைப் பார்த்து அந்த வீட்டைக் காட்டும்படி கேட்டார். 'ஏன் அந்த வீட்டைப் பார்க்க வேண்டும்' என்று போலிஸ்காரன் கேட்டான். "மகாத்மா காந்தி தங்கிய இடம். 'அதை நான் பார்க்க வேண்டும்'" என்றார். அந்த போலிஸ்காரன் விசில் கொடுத்தான். வேறு போலிஸ்காரன் வந்தான். இவரை அங்குள்ள பல தெருக்களின் வழியாய் அழைத்துப்போய் அந்த வீட்டைக் காட்டிக்கொடுத்து விட்டு வந்தான். அந்த போலிஸ்காரனின் மனப்பான்மை 'பொதுமக்களுக்குச் சேவை புரிவதற்காகவே இந்த உத்தியோகத்தில் இருக்கிறேன்' என்று உணர்ந்தான். சேவை செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் வருகின்றபொழுது எல்லாம் அந்தச் சேவையை நாம் செய்ய வேண்டும். அந்தப் பாங்கில் செய்தால் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டது பெரியது அல்ல. கண்ணும் கருத்துமாக கடமையைச் செய்கின்ற பொழுது அது யக்குமாகிறது. வியாபாரம் பண்ணுகிறவன்

ஏற்றுக்கொண்ட விலைக்கேற்ற பொருளைத் தரவேண்டும் என்று செய்கின்ற பொழுது அது யக்ஞமாகிறது. போலிஸ் காரன் வாங்கிக் கொண்ட சம்பளத்திற்குச் சேவை செய்ய கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன் என்று கண்ணும் கருத்துமாய் சேவை செய்கின்றபொழுது அது யக்ஞமாகிறது.

பிறநாட்டில் மற்றொரு சான்று. ஜப்பானைப் பார்ப்பதற்கு இந்தியாவிலிருந்து சிலர் போனார்கள். ஓரிடத்து விலாசம் சொல்லி அந்த இடத்திற்குப் போகவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். டாக்ஸியில் ஏறிச்சுற்றிப் போகப்போக, போனவர்கள் அந்த இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. டாக்ஸி ரேட் ரூ. 5, ரூ. 10 ஆக வேண்டியது ரூபாய் 50 ஆகிவிட்டது. எல்லாம் சுற்றியும் அப்படிப்பட்ட இடம் இல்லையென்று டாக்ஸி டிரைவர் சொன்னார். இவர்கள் விலாசம் கொடுத்தது தப்பாகக் கொடுத்து விட்டார்கள். விலாசம் சரியாய் கிடைத்தவுடன் உரிய இடத்தில் டாக்ஸி டிரைவர் கொண்டுபோய் இறக்கி விட்டான். அதற்குரிய பில் ரூபாய் பத்து மட்டும் கேட்டான் டாக்ஸி டிரைவர். "நாம் பெரிய இடைஞ்சல் செய்து விட்டோம். ரூபாய் 60 தருகிறோம்" என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு அந்த டிரைவர் "நீங்கள் சொன்ன பேச்சைக் கேட்டு ஊர் எல்லாம் சுற்றியது என். தப்பு, ஆகையினால் அந்தப் பணத்தை வாங்கிக் கொள்ள மாட்டேன்" என்றான். கடைசியில் பைசல் செய்து ரூபாய் 30 கொடுத்தார்கள். அது எத்தகைய சீரிய மனப்பான்மை. எந்தத் தொழிலில் இருந்தாலும் சீரிய மனப்பான்மையோடு இருக்கலாம். நாம் வாழ்ந்து வருகின்ற வாழ்க்கையின் மூலமாக, செய்கின்ற தொழிலின் மூலமாக சமுதாயத்திற்கு நாம் பயன்பட வேண்டும் என்கிற எண்ணம் இருக்க வேண்டும். அத்தகையவர்கள் யக்ஞ மூர்த்திகள் ஆகிறார்கள். சமுதாயம் எப்பொழுது விருத்தி அடைகின்றது? சமுதாயத்தின் அங்கமாக நான் இருக்கிறேன். நான்

வாழ்ந்து வருகின்ற வாழ்க்கை எனக்குப் பயன்படுவது போன்று சமுதாயத்திற்கும் பயன்படவேண்டும். எனக்குப் பயன்படுவதைவிட நான் சமுதாயத்திற்கு அதிகம் பயன்படுவேன் ஆகில் அப்பொழுதுதான் மானுட ஜன்மத்தை நன்கு பயன்படுத்திவிவன் ஆகின்றேன். இந்த மனப்பான்மை படைத்திருப்பவர்கள்தான் மக்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் மாக்கள்.

கிருஷ்ண பரமாத்மா பெரிய கோட்பாட்டை சொல்லி இருக்கின்றார். "பிரலயங்களை மக்களை பிரஜாபதி உண்டு பண்ணியபொழுது நீங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து வருவதற்கு ய்க்ருத்தை உபாயமாக வைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்து வருவீர்களானால், நீங்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு ய்க்கும் ஒன்றே உற்ற உபாயம். அது காமதேனு போன்று உங்களுக்கு இருந்து இக, பரத்திற்குரிய எல்லா நலன்களையும் செய்யும்." அந்த ய்க்கும் என்ன? சமுதாயத்தில் நாம் வாழ்ந்திருப்பது சமுதாயத்தை நமக்குப் பயன்படுத்த அல்ல. நாம் சமுதாயத்திற்குப் பயன்பட வேண்டும். மனப்பான்மை அப்படி மாறிவிட்டால் நாம் புகளு மூர்த்திகளாகின்றோம். அப்பொழுதுதான் நாடு முன்னேற்றம் அடையும்.

சீர்தூக்கி இதையொட்டி ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாய் இருக்கின்றது. 1947-வது ஆண்டில் இரண்டாவது உலகப்பெரிய மகாயுத்தம் முடிந்த பொழுது பெரிய நஷ்டத்தை அடைந்தது ஜப்பானும் ஜெர்மனியும். அந்த யுத்தத்தின் முடிவில் பெரிய லாபம் அடைந்தது இந்தியா. பிற ஆட்சிக்கு அடிமையாய் இருந்த இந்தியாவிற்கு அரசியல் துறையில் சுதந்திரம் கிடைத்தது. பெரிய லாபம் அந்த யுத்தத்தின் முடிவாக வந்தது. 1947-வது ஆண்டின் பிற்பகுதியில் பெரிய லாபத்தை அடைந்தது இந்தியா. பெரிய நஷ்டத்தை அடைந்தது

ஜப்பானும், ஜெர்மனியும். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்று 25 வருடம் ஆகிவிட்டது. அத்தனை நஷ்டமடைந்த ஜெர்மனியும், ஜப்பானும் உலகத்தில் உயர்ந்த ஸ்தானம் வகிக்கிறது. புண்ணிய பூமி என்று சொல்கின்ற இந்தியாவிலே ஆஷேகிலேயன் விட்டுப்போன தரத்தைவிடப் பலபடி நாம் கீழே இறங்கியிருக்கிறோம். எங்கே பார்த்தாலும் ஊழல், லஞ்ச மயமாக இருக்கிறது.

அந்தர்யோகம் நடக்கும் இடத்தில் ஓர் அன்பர் கேட்டார். மகாபாரதத்தில் ஓர் அற்புதமான கதை. அந்தக் கதையைச் சுருக்கமாகச் சொல்லிக் கேட்டார்.

துரோணாச்சாரியார் சிஷ்யர்களுக்கெல்லாம் பயிற்சி கொடுத்தான பிறகு, பரிட்சை வைத்தார். துரியோதனன் கௌரவர்கள் கூட்டத்தில் மூத்தவன். துரியோதனனை அழைத்து 'இந்த உலகத்தில் ஓர் நல்ல மனிதனைத் தேடி அழைத்துக் கொண்டுவா' என்று அனுப்பினார். பாண்டவர்களுக்கிடையில் தர்மன், (யுதிஷ்டிரன்) மூத்தவன். அவனையும் அழைத்து "இந்த உலகில் கெட்டவன் ஒருவனைத் தேடி அழைத்துக் கொண்டுவா" என்று அனுப்பினார். ஒரே கேள்வி இரண்டு தினுசாகக் கேட்டு அனுப்பினார். தர்மன் உலகம் எல்லாம் தேடிப் பார்த்தான். எந்த மனிதனைப் பார்த்தாலும் அவனிடம் ஏதோ சிறப்பு இருக்கிறது. உலகத்திலேயே கெட்டவன் இல்லையென்று ஆச்சாரியாரிடம் வந்து சொன்னான். துரியோதனன் தேடிப் பார்த்தான். எவனிடத்துப் பார்த்தாலும் அவனிடம் ஏதோ ஊழல் இருக்கிறது. "உலகத்தில் நல்லவனே இல்லை" என்று சொன்னான். பெரிய ஆச்சரியம். இரண்டு பேரும் ஒரே தாயாடுகள். ஒரே ராஜ குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். துரியோதனனுக்கு உலகத்தில் நல்லவனே இல்லை. தர்மனுக்கு உலகத்தில் கெட்டவனே இல்லை.

அப்படியானால் உலகத்தில் நலம், கேடு எங்கே இருக்கிறது. அவரவர் மனம் எப்படியோ அப்படி உலகம் காட்சி கொடுக்கிறது. பச்சைக் கண்ணாடி போட்டிருக்கிறவனுக்கு உலகு எல்லாம் பச்சை. சிகப்பு கண்ணாடி போட்டிருக்கிறவனுக்கு உலகம் எல்லாம் சிவப்பு. வளைந்து வளைந்து மேடு பள்ளம் உள்ள கண்ணாடியை போட்டிருந்தால் மக்கள் எல்லாம் வளைந்து வளைந்து போவதைப் பார்க்கலாம். எல்லோரும் கோணல். நான்தான் சரியாய் இருக்கிறேன்! துரியோதனன் போட்டிருந்த மனக் கண்ணாடியில் குற்றம் நிறைந்தது. குற்றம் நிறைந்த கண்ணாடி போட்டுப்பார்த்தால் உலகத்தில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் கெட்டவர்கள். தர்மன் நல்ல சுத்தமான மனக் கண்ணாடி போட்டுப்பார்த்தான். உலகத்தில் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் நல்லவர்கள். இந்தக் கதையை இரண்டு வார்த்தையில் முடித்துக் கொண்டு அந்தர் யோகத்தில் கேட்டார். “நாம் கவர்மெண்டில் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில் போய்ப் பார்த்தால் எல்லாம் ஊழல், லஞ்ச் மயமாக இருக்கிறது. கல்வி, எஞ்சினியர், டிபார்ட்மெண்டில் போய்ப் பார்த்தால் எல்லாம் ஊழல் லஞ்சமயமாக இருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலேயும் அப்படியே இருக்கிறது. உண்மையாகவே கெட்டுப் போச்சா? இது எனக்கு விளங்கவில்லை” என்று சொன்னார். “எனக்குச் சந்தேகம். ஒருவேளை துரியோதனன் போன்று நான் கெட்டுப்போய் விட்டேனா? இதில் எனக்கு அச்சமாக இருக்கிறது. அதை எனக்குத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்” என்றார். அவர் கேட்டது நியாயமான கேள்வி.

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் முடிந்த பிறகு ஜெர்மானியர்களும், ஜப்பானியர்களும் உச்ச ஸ்தானத்தில் இருக்கிறார்கள். மகாத்மா தவமிருந்து நமக்குச் சுதந்திரத்தை தேடிக்கொடுத்தவர். நம் நாட்டின் பொருட்டே உயிரைக் கொடுத்தவர். நல்லத் தியாக மூர்த்திகளை

ஆயத்தப்படுத்தினார். நல்ல பாங்கில் நமக்குச் சுதந்திரம் வாங்கிக்கொடுத்த பிறகு, 27 வருஷத்திற்குள் நாம் ஒரே லஞ்சமயமாக, சுயநலமாக கீழே போயிருக்கிறோம் என்றால் அது யாரோ ஒருவர் காணுகின்ற கேடு அல்ல. நம் சமுதாயம் அவ்வளவு ஊழலாகப் போய்விட்டது. அது நம்முடைய துர்பாக்கியம். அதை நாம் உணரவேண்டும்.

பதினைந்து வருடத்திற்கு முன்பு ஜெர்மானியர் ஒருவர் தபோவனத்திற்கு வந்து நாலைந்து நாட்கள் தங்கினார். சில தத்துவங்களை ஆராய்ச்சி பண்ணுகிற பாங்கில் அப்பொழுதே ஜெர்மனி தலைசிறந்த நிலைக்கு வந்துவிட்டது. 'யுத்தம் முடிந்து பத்துப் பதினைந்து வருடத்திற்குள் ஜெர்மனியை இவ்வளவு பெரிய நிலைக்குக் கொண்டு வந்து விட்டார்களே! காரணம் என்ன?' என்று அவரைக் கேட்டேன். "யுத்தம் முடிந்த பிறகு பெரிய பெரிய (Plants) தொழிற்சாலைகளில் இருக்கிற ஒரு ஸ்கூரு மிச்சமில்லாமல் எல்லாம் பங்குபோட்டுக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். 'அவர்கள் அத்தனையும் பங்குபோட்டுக் கொண்டு போனது எங்களது பாக்கியம்' என்று இப்பொழுது கருதுகிறோம். பழைய முறையில் அமைந்த தொழிற்சாலை பெரிய செலவு, சரியாக ஊதியம் தராது. புதிய முறையில் நாங்கள் அமைத்திருக்கிறோம். சிக்கனமாகச் செலவு செய்து பெரிய இலாபத்தை எடுக்கிற அற்புதமான புதிய தொழிற்சாலைகளை அமைத்துள்ளோம். ஆடவர், மகளிர் ஆகிய அனைவரும் பணிரண்டு மணி நேரம் உழைக்கின்றோம். எட்டுமணி உழைப்புக்குச் சம்பளம் வாங்கிக்கொள்கிறோம். நான்கு மணி உழைப்பு நாட்டு மக்களின் நலத்துக்காக. ஜெர்மனியை பழைய நிலையைவிட மேலே கொண்டு வந்துவிட்டோம். இனி நாங்கள் யுத்தத்திற்குப் போகமாட்டோம். பொருளாதாரத் துறையில் சரியான முறையில் பொருளை உண்டு பண்ணி எந்த மார்க்கெட்டில் விற்றாலும் நம் பொருளை வாங்க

வேண்டும். நேர்மையான முறையில் பொருளைச் சம்பாதித்து நாங்கள் சுகஜீவனம் பண்ணமுடியும். நேர்மையான உழைப்பில் நாங்கள் நாட்டை முன்னுக்குக் கொண்டுவந்தோம். இனி அந்த நிலையில் காப்பாற்று வோம்" என்றார். நமக்கு அது பாடம்.

நேர்மையாக உழைக்கிறவர்கள் ஒரு நாளும் சிறுமை அடையமாட்டார்கள். கிருஷ்ண பரமாத்மா அதைச் சத்தியம் பண்ணிச் சொல்லியிருக்கின்றார். நற்செயலில், புண்ணிய கர்மத்தில், நலந்தரும் செயலில் ஈடுபடுபவர்கள் ஒருநாளும் துர்க்கதி அடைவது கிடையாது. நம்நாடு துர்க்கதி அடைந்திருக்கிறது என்றால் அது நம்முடைய குற்றம். நம்மை நாம் கெடுத்து விட்டோம். நம்மை நாம் எடுப்பது நம்முடைய கடமை. நம்மைக் கெடுத்தவர்கள் நாமே. நம்மை எடுப்பது நம்முடைய கடமை. ஜப்பானியர்கள், ஜெர்மானியர்கள் நாட்டுக்காக உழைத்தார்கள். நாட்டை மேல் நிலைக்குக் கொண்டுவந்தார்கள்.

இன்னொரு புள்ளிவிவரம் அறிய வேண்டியது. ராமகிருஷ்ண மடத்தோடு தொடர்பு கொண்ட ஒரு நல்ல அமெரிக்கர் இந்தியா முழுவதும் பார்ப்பதற்கு வந்தார். காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரை எல்லா மாகாணங்களையும் பார்த்தார். தபோவனத்திற்கு வந்திருந்தார். "இந்தியாவைப் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன? என்று கேட்ட பொழுது சொன்னார். "காஷ்மீரத்துக்குப் போனேன். காஷ்மீரியைக் கண்டேன். வங்காளத்திற்குச் சென்றேன். வங்காளியைக் கண்டேன். ஹிமாசலத்திற்குச் சென்றேன். ஹிமாசலவாசியைக் கண்டேன். மகாராஷ்டிரா சென்றேன். மகாராஷ்டிரியைக் கண்டேன். கூர்ஜூரம் சென்றேன். கூர்ஜூரவாசியைக் கண்டேன். ஆந்திராவுக்குச் சென்றேன். ஆந்திரமக்களைக் கண்டேன். சென்னைக்கு வந்தேன். தமிழரைக் கண்டேன்.

கேரளாவிற்குச் சென்றேன். கேரளவாசியைக் கண்டேன். இந்தியரை நான் எங்கும் காணவில்லை" என்றார். கருத்து என்ன? அவரவர் மாகாணம் அவரவரது. பிறகு அவரவர் மாகாணத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பது. சண்டை. இதுதான் நாடு முழுவதும் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. இது முன்னேற்றத்திற்கு அறிகுறியல்ல. இது பிற்போக்கிற்கு அறிகுறி. ஒரே ரகளைபாக இருக்கிறது. இன்னொருபுறம் பிளவுபடுகின்ற பாங்கில் இருக்கிறது. இந்த மனப்பான்மை மாறவேண்டும். இது கிட்டத்தட்ட ஓர் அரசியல் பேச்சுப்போல் ஆகிவிட்டது.

இதற்குப் பரிகாரம் என்ன என்று கேட்குமிடத்து நாம் தெய்வநெறியில் திரும்பினாலொழிய நமக்கு விமோசனம் இல்லை. உலகப்பற்று வைத்து உலக சம்:த்தை முறை தவறிச் சம்பாதித்துச் சுக ஜீவனம் புண்ண வேண்டும் என்பது கீழ்த்தரமான மனப்பான்மை. அதோடு சம்பந்தப்பட்டதாக அரசியல் இருக்கிறது.

தெய்வீக வாழ்க்கை எத்தகையது? தெய்வீக வாழ்க்கை எப்பொழுதும் தியாகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நேர்மையான உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மற்றவர்களுக்கு நாம் எப்பொழுதும் கைங்கரியம் பண்ணுகிற கைங்கரிய மூர்த்தியாக இருக்க வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை வந்து அமைகிறது. அப்படி பாரமார்த்திகப் பெரு வாழ்வில் ஈடுபடுவோமானால் ஏனைய தீதுகளை எல்லாம் அது துடைத்துத் தள்ளி விடுகிறது. அந்த யக்ஞத்தைச் சூலமான பாங்கில் வைத்து கிருஷ்ண பரமாத்மா சொன்னார். "யக்ஞத்தின் மூலமாகத்தான் நாம் முன்னேற்றம் அடைகிறோம். யக்ஞம் என்பது சுயநலத்தியாகம்" தெய்வத்தின் சிருஷ்டியில் இருக்கிற எல்லா உயிர்களின் நலத்திற்காக நான் வாழ்ந்திருக்கின்றேன். அவர்களுக்குப் பணிவிடை

செய்வதின் மூலமாக என்னுடைய முன்னேற்றம் அமைகிறது. அப்படி செய்கின்றபொழுது அது யக்ஞமாகிறது. அந்த மனப்பான்மை வாழ்வு திருந்தி அமைவதற்கு உதவுகிறது. அதற்கு அடிப்படையாக இருக்கும் ஒரு கோட்பாட்டை கிருஷ்ண பரமாத்மா சொன்னார்.

“யக்ஞானாம் ஜபயக்ஞ” ‘யக்ஞங்களுள் நான் ஜபயக்ஞமாக இருக்கிறேன்’ இன்னின்ன யக்ஞம் எல்லாம் செய்தால் மனிதன் முன்னேற்றம் அடையலாம் என்ற ஜாபிதா கொடுத்தார் கிருஷ்ண பரமாத்மா. இத்தனையும் கொடுத்தான பிறகு “யக்ஞங்களுக்கு இடையில் நான் ஜப யக்ஞமாக இருக்கின்றேன்” இந்த கோட்பாட்டினால் எல்லா மனிதர்களும் ‘யக்ஞம்’ செய்யலாம் என்பது அதில் அடங்கி விட்டது. ‘யக்ஞங்களுக்கிடையில் நான் ஜபயக்ஞமாக இருக்கிறேன்’ ஜபயக்ஞம் என்றால் என்ன? 6 மணியிலிருந்து 6-30 மணிவரை மகாமந்திரத்தை உச்சரித்தீர்கள். பிறகு கடவுளின் நாமத்தைச் சொன்னீர்கள். இப்படிச் சொல்வது ஜபயக்ஞம். இறைவனுடைய நாமத்தை எவ்வளவு அதிகமாக நாம் ஓதி வருகிறோமோ அதற்கேற்ற பிரகாரம் நம்முடைய வாழ்வு திருந்துகிறது. வாழ்வு திருந்தினால் மக்களோடு நாம் வைக்கிற இணக்கத்தை அது காட்டிவிடுகிறது. நம்முடைய குணத்தையும் காட்டிவிடுகிறது. நாள்தோறும் நாம் வாழ்ந்து வருகிற வாழ்க்கையையும் அது காட்டி விடுகிறது. இதை ஜபயக்ஞம் என்று சொல்லுமிடத்து எதைச் சொல்வது? எதை ஜபிப்பது? இப்படி கேள்வி வருகிறது.

“இறைவனுடைய திருநாமத்தை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அதிகமாக ஓதுகின்றாயோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு நீ தூயவன் ஆகின்றாய்” இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் வாக்கு. பக்தி விசுவாசத்தோடு காலை, மாலையில் இறைவனுடைய திருநாமத்தை எவ்வளவுக்கு

எவ்வளவு ஒதுகின்றாயோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு நீ தூயவனாகத் திருந்தி அமைகின்றாய். கிருஷ்ண பரமாத்மா சொன்னதை இன்னும் விரிவாகச் சொல்லுகின்றார். இதற்குச் சான்று ஒன்று. சிவ சிவ என்கிலர் தீவினையாளர். 'சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளும். சிவ சிவ என்பவர் நல்ல தேவரும் ஆவர். சிவ சிவ என்பவனுக்குச் 'சிவகதி தானே' சிவ நாமத்தைச் சதா உச்சரிப்பவர்கள் சிவ சொரூபம் ஆகின்றனர். 'குலந்தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார் படுதுயர் ஆயின எல்லாம் நிலந்தரம் செய்யும். நீள் விசம்பு அருளும் அருளொடு பெருநிலம் அளிக்கும் வலந்தரும் மற்றும் தந்திடும் பெற்ற தாயினும் ஆயின செய்யும் நலந்தரும் சொல்லை நான் கண்டு கொண்டேன் நாராயணா என்னும் நாமம்.' இறைவனுடைய திருநாமத்தை ஒதுவது மனத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்கு. இதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. இறைவன் திருநாமத்தைச் சதா சொல்லிப் பழகப்பழக அவன் தூயவன் ஆகிறான். நல்லவனாகத் திருந்தி அமைந்த மனிதன் பிறகு வாழ்க்கை முழுவதும் நல்லதைச் செய்கின்றான். கனவிலும் பிறர்க்குக் கேட்டை நினைக்க மாட்டான்.

நாம் கடவுள் வழிபாடு பண்ணுவது சுயநலத்தோடு. திருப்பதி வெங்கடாஜலபதியோடு ஒப்பந்தம். இந்த வருஷம் எனக்கு இலாபம் இவ்வளவு கிடைத்தால் விகிதாச்சாரம் போல் உனக்குக் கொடுக்கிறேன். இவன் போய் கொடுக்கா விட்டால் திருப்பதி வெங்கடாஜலபதி பாவம் ஏழையாய் போய்விடுவார். இது அகங்காரம். இதுசுயநலம். இது கடவுள் பக்தி அல்ல. நான் வாழ்ந்திருப்பது இறைவனுடைய மகிமை. நான் வாழ்ந்திருப்பது இறைவனுடைய செல்வர் செல்வியர்களாகிய மக்கள் நலத்துக்காக அப்படி மனப்பான்மையை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டு ஜபம் பண்ணினால் அது ஜபயக்குருமாகிறது.

இறைவனுடைய திருநாமத்தை ஓதி, பெரிய நிலைக்கு வந்தவர்களில் இரண்டொன்று சான்று சொல்லி நம்முடைய ஜீவிதத்தை எப்படி திருத்தி அமைக்கலாம் என்ற முடிவுக்குக் கொண்டு வரலாம்.

இராம தத்துவம் முழுவதையும் அப்படியே விளக்கிக் காட்டியவர் வால்மீகி மகரிஷி. வாழ்க்கையில் ஆரம்ப தசையில் அவர் வேடனாக இருந்தார். வேடனாக இருந்தவர் வால்மீகி மகரிஷி ஆனார். எப்படி? வழியில் நாரதர் போய்க் கொண்டிருந்தார். வேடனுக்கு வேட்டையாடுவது மட்டுமல்ல. திருட்டுத் தொழிலும் கொஞ்சம் இருந்தது. நாரதரைத் தாக்க வந்தார். அவர் 'ஏன் என்னைத் தாக்குகின்றாய்?' என்றார். 'நான் இப்படி வழிப்போக்கர்களை அபகரித்துத்தான் என்னுடைய மனைவி மக்களைச் சம்ரட்சித்து வருகின்றேன்' என்றார். 'வழிப்போக்கர்களைக் கொள்ளை அடிப்பதன் மூலமாக நீ பாபத்தைத் தேடுகின்றாய். இந்தப் பாபத்திற்கு அவர்கள் பங்காகமாட்டார்கள். பாபத்திற்கு நீயே பொறுப்பாளி' என்றார் நாரதர். 'அப்படி இருக்க முடியாது' என்று சொன்னான் வேடன். 'என்னைக் கட்டிப் போட்டுவிட்டு வீட்டிலே போய் கேட்டுப்பார்' திருடித்தான் பொருளைக் கொண்டு வருகின்றேன். அது பாபச் செயல். பாபத்தில் பங்கு உண்டு சம்மதமா? என்று கேட்டுப்பார் என்று வேடனை வீட்டிற்கு அனுப்பினார். இந்த வேடன் போய் கேட்டான். 'பாடுபட்டுச் சாப்பாடு போடுவது உன்னுடைய கடமை. பாபத்தில் நாங்கள் எதற்கு பங்கு எடுத்துக் கொள்வது? முடியாது'; என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆளுக்கு விழிப்பு உண்டானது. "தாங்கள் சொன்னது முற்றிலும் மெய்" என்றான் வேடன். "இனி பாவத்தைத் தேட வேண்டாம். உண்மையாக சம்பாதித்துப் பழகு. அதற்கு மேல் ஒரு மந்திரம் சொல்லுகின்றேன் உச்சரித்துப் பழகு" என்றார் நாரதர். 'ராம் ராம்' என்று சொன்னார். அது

வாயில் நுழையவில்லை. மரா மரா என்று சொன்னார். அது வாயில் நுழைந்தது. 'சரி பரவாயில்லை. அதையே உச்சரி என்றார்.' மரா மரா என்று உச்சரித்து அது தானே திருந்தி ராம ராம என்றாகியது. அந்த ராம மந்திரத்தில் கவை கண்ட பிறகு தொழிலை மறந்து நிஷ்டையில் உட்கார்ந்து விட்டார். அந்த நாமத்தில் மூழ்கியவராய் நிஷ்டையில் உட்கார்ந்தார். புற்று முளைத்துவிட்டது. ராம மந்திரத்தில் சொக்கிப்போய், அந்த ஞானமயமாய் உட்கார்ந்து இருக்கிறார். புற்றுக்கு வன்மீகம் என்று பெயர். ராம தத்துவம் அனைத்தும் இவருடைய மனதில் படிந்தது. ராம நாமத்தை உச்சரித்து ராம தத்துவம் அனைத்தும் வந்தது. அது ராமாயணமாக வடிவு எடுத்து வந்தது. நாமத்தை ஓதியதின் காரணமாக அவர் அந்தமயமாக ஆனார்.

மொகலாயர்கள் இந்தியாவை ஆண்டு வந்த பொழுது காசியில் இராமானந்த சுவாமிகள் என்ற பெரியவர் ஒருவர் இருந்தார். காசியில் இன்றைக்கும் கங்கைக் கரையில் பெரிய சத்விஷயங்களை சாதுக்கள் சொல்லுவார்கள். கூட்டம் கூட்டமாக இருந்து மக்கள் கேட்டு வருவார்கள். 'கபீர்' என்கிற ஒரு முஸ்லீம் வந்து சிரத்தையோடு கேட்பான். கபீர் ஒரு நாள் இராமானந்தரிடம் போய் காலில் விழுந்து விண்ணப்பம் செய்தான். 'எனக்கு இறைவனுடைய திருநாமத்தைத் தீட்சை செய்து வையுங்கள், ஜபிக்கிறேன்' என்றான். "நீ முஸ்லீம். இஸ்லாம் மதத்திலும் மந்திரங்கள் இருக்கின்றன. அதை ஜபி" என்றார். "இஸ்லாம் பெரியவர்களிடம் கேட்டு ஜபி. நான் கொடுத்தால் இந்து மந்திரமாக இருக்கும்" என்றார். அந்தப் பேர்வழி சொன்னான் "ஹிந்து முஸ்லீம் சமாச்சாரம் எல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. உங்கள் வாயில் வரும் மந்திரத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். வேறொருவரிடம் போய் கேட்கமாட்டேன். உங்கள்

வாயிலிருந்து வருவது தான் எனக்கு வேண்டியது. ஹிந்து முஸ்லீம் சமாச்சாரம் எனக்குத் தெரியாது" என்றான். இது நல்ல மனப்பான்மை. மீண்டும் இராமானந்தர் முற்கூறிய வாரே கூறினார். ஆனால் கபீர் முயற்சியை விட்டு விடவில்லை. அவருடைய வாழ்க்கையைக் கவனித்தான். சரியாக 4மணிக்கு எழுந்து கங்கைக்கு ஸ்நானத்திற்குப் போவார் இராமானந்தர். மாதக்கணக்காக கவனித்தான். நிலா வெளிச்சம் இல்லாத இருட்டு சமயம் பார்த்து அவர் செல்லும் பாதையில் கங்கைக்கரைப் படிக்கட்டில் குப்புறப் படுத்துக் கொண்டான். இராமானந்தர் போகும்போது கால் வைத்தார். படிக்கட்டுக்குப் பதில் மானுடசரீரம். 'ராம்' என்றார். உடனே கபீர் "மந்திரம் கிடைத்து விட்டது, திருவடி தீட்சையும் கிடைத்து விட்டது" என்று துள்ளிக் குதித்தான். இராமானந்தருக்கு இவனுடைய விசுவாசத்தைக் கண்டு பெரிய திருப்தி. பிறகு கபீர் ராம் மந்திரத்தைப் பிடித்தான். 'ராம் ராம்' என்று சதா சொல்லிக் கொண்டே நெசவுத் தொழில் செய்தான். பெரிய ஞான நிலைக்கு வந்து விட்டான்.

இறைவனுடைய திருநாமத்தை உச்சரிப்பது சாதனங்களிலெல்லாம் மிக எளிய சாதனம். காலையில் மாலையில் தொழில் செய்து கொண்டிருப்பதற்கு இடையில் இறைவனுடைய திருநாமத்தை ஓதினால் அது மனதைப் பண்படுத்துகிறது. பண்பட்ட மனம் படைத்தவர்கள் தான் சுயநலத்தை ஒதுக்குவார்கள். மாசு படிந்த மனம் படைத்தவர்கள் எல்லாம் சுயநலக்காரர்கள். சமுதாயத்தில் சுரண்டி எனக்கு என்ன நன்மை கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் வரும். ராம் ஜபத்தைச் சரியாக உச்சரித்து வர வர மனம் தெளிவு அடைந்து என்னுடைய ஜீவனம் மற்றவர் களுக்கும் பயன்பட வேண்டும் என்று மாறுகின்ற பொழுது அவன் யக்ஞ மூர்த்தி ஆகின்றான். கடவுள் பக்தி ஓங்கி வளருகிறது. அவனுக்கு உரிய எந்த தொழிலாக

இருந்தாலும் தனக்குப் பயன்படுவதைவிட மற்றவர்களுக்கு அதிகம் பயன்படுவான்.

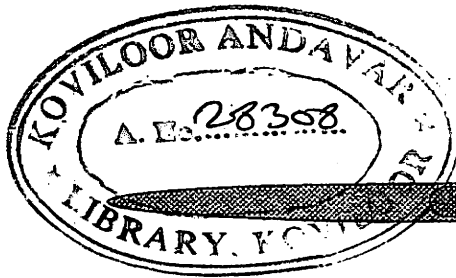
முடிவுரையாக, வியாபாரத்திலும் பிறருக்குப் பயன்படலாம். வெளிநாட்டில் வியாபாரத்தில் ஒரு சான்று. நம் கடையில் ஓர் சாமான் கேட்டால் கையில் இல்லாவிடில் அதற்கு விலை குறைத்துச் சொல்வது, ஏன் என்றால் அடுத்த கடையில் போய் வாங்காமல் இருக்கவே, இன்னும் நாலுநாள் பொறுத்து இருந்தால் அந்தச் சாமான் வரும். ஆனால் வரப் போவது இல்லை அந்தச் சாமான். இது வியாபாரத்தைக் கெடுப்பது. லண்டனில் இந்தியன் ஒருவன் போய் ஒரு சாமான் கேட்டான். 'அந்தச் சாமான் எங்கள் கடையில் இல்லை' ஆனாலும் அவரை உட்கார வைத்து விட்டு போன் எடுத்து மற்ற கடையில் விசாரித்து இன்ன கடையில் இருக்கிறது. இன்ன விலை அங்குப்போய் வாங்குங்கள்' என்று சிபாரிசு செய்தான். இது மிகப் பெரிய சமுதாய சேவை. என்னிடத்தில் இல்லை. அவர்கள் ஒழுங்காகத் தருவார்கள். அங்கே போய் வாங்குங்கள். தாம் புரிகிற தொழில் மூலமாக எவ்வளவு தூரம் சேவை செய்யலாம் என்பது பெரிய சான்றாகிறது. நமது மனது திருந்தி அமைய வேண்டும். சுதந்திரம் வந்தான் பிறகு, பாழ் பட்ட மனம் படைத்தவர்களாக மாறிவிட்டோம். தெய்வத்தினுடைய குழந்தைகளாக இருக்கின்ற நாம் எப்படியோ மறந்து அசுரத் தன்மைக்குப் போய் விட்டோம். அதை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு இறைவனுடைய நாமத்தை ஒழுங்காகப் பிடிக்க வேண்டும். சமுதாயத்திற்குப் பணிவிடை செய்து பழக வேண்டும். சுயநலம் ஒழிந்துபோய் எல்லோருடைய நலத்திலும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். இந்தப் பாங்கில் நம்மைத் திருத்தி அமைத்தால், தீவிரமாக இறைவனுடைய திருநாமத்தை பிடித்துக் கொண்டால், நேர்மையாக வாழ்ந்து வந்தால், நன்றாக உழைத்து வந்தால், மக்கள் எல்லோரும் நம்முடைய

இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று நேசித்து வந்தால், அது தான் தெய்வ பக்தி. அது தான் மக்களாகப் பிறந்துள்ள பெருமக்களின் பெருவாழ்வு ஆகின்றது. இறைவனுடைய திருவருளை முன்னிட்டு, நாம் அல்லும் பகலும் நம்மைத் தெய்வத்துக்குரிய சூழ்நிலைகளாகத் திருத்தி அமைத்து, பெருவாழ்வில் ஈடுபட்டு, நம்முடைய ஜீவிதம் நமக்கும் சமுதாயத்திற்கும் நன்கு பயன்படவேண்டும். அது இறைவனுக்குகந்த சிறந்த தேவாராதனையாக அவரிடம் ஒப்படைப்பதற்குப் பரிசுத்தமானதாக இருக்க வேண்டும். அத்தகைய வாழ்வில் ஈடுபடுவோமாக. எல்லாம் வல்ல இறைவன் மனத்தகத்துக் குடிகொண்டுள்ள இறைவன், கிருபை கூர்ந்து நல்வழியில் நடாத்துவாராக. இறைவன் பேரருளால் நாம் அனைவரும் நன் மக்கள் ஆவோமாக.

நமப் பார்வதிபதயே ஹரஹர மகாதேவா

கோவிந்த நாம் சங்கீர்த்தனம் கோவிந்தா

கோவிந்தா.

RASI OFFSET PRINTERS

Computerised Offset Printers

RASIPURAM - 637 408. ☎ : (04287) 2101

சுவாமி சிவானந்தர் தமிழ் நூல்கள்

மனமும் அதன் இரகசியங்களும்	... 40-00
அதை அடக்கி ஆளும் முறையும்	
இயற்கை மருத்துவம்	... 40-00
மஹாபாரதக் கதைகள்	... 40-00
இந்த உண்மைகளைச் சிந்தியுங்கள்	... 40-00
இந்து தர்மம்	... 30-00
ஆத்ம ஞானம்	... 30-00
வாழ்விலும் ஆத்மானுபூதியிலும் வெற்றிக்கு நிச்சயமான வழிகள்	... 20-00
தர்ம உபதேசம்	... 20-00
எண்ணத்தின் ஆற்றல்	... 20-00
ஞான ஒளி ஊற்று (குருதேவர் வரலாறு)	... 20-00
குண்டலினி யோகம்	... 15-00
சிறுவர் சிறுமியர்க்கு தெய்வீக வாழ்க்கை	... 15-00
ஜபயோகம்	... 15-00
பிரம்மச்சரியத்தின் இரகசியம்	... 15-00
யோக வாசிஷ்டம்	... 15-00
ஆரம்ப வேதாந்தம்	... 10-00
பெண்மணிகளுக்குப் பொன்மொழிகள்	... 10-00
குரு கீதை	... 10-00
ஒளி சக்தி ஞானம்	... 10-00
உலகின் ஆன்மீக அறநெறி	... 10-00
உயர்ந்த வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டி	... 10-00
அன்னை பராசக்தி	... 10-00
யோகப் பயிற்சி வழிகாட்டி	... 10-00
சிதானந்தர் அருளுரை	... 10-00
பகவத்கீதை	... 10-00
சிதானந்தர் அருள் வாக்கு	... 5-00
சிவானந்த கீதை	... 3-00
அமைதிக்கு ஓர் வழி	... 3-00
சேவைக்காகவே வாழ்கிறேன்	... 3-00
சர்வரோக நிவாரணி (சுவாமி பூமானந்தா)	... 6-00